

Geschiedenis in Delft

Stadhuis

Het stadhuis van Delft, in de Nederlandse provincie Zuid-Holland, staat aan de Markt tegenover de Nieuwe Kerk.

De eerste bouw van het stadhuis dateert van 1200. In 1400 werd het her- of verbouwd. Het gebouw overleefde de grote stadsbrand van 1536, maar op 4 maart 1618 brandde het stadhuis af. Daarna werd het naar een ontwerp van Hendrick de Keyser in 1618-1620 herbouwd rondom het oudste gebouw dat Delft tegenwoordig nog heeft: een belfort genaamd *het Oude Steen*. In de loop der tijd werd het stadhuis aangepast. Daarbij moest de dubbele trap naar de hoofdingang wijken, werd de hoofdingang ten koste van twee vensters verbreed, en verdwenen de luiken en de glas-in-loodramen. In de twintigste eeuw werd het stadhuis gerestaureerd onder leiding van architect Jo Kruger, en is nu weer in de staat van het ontwerp van Hendrick de Keyser. Het stadhuis is een voorbeeld van de Hollandse renaissancestijl.

In het stadhuis (in het gedeelte van Het Steen) bevindt zich de oude martelkamer en gevangenis van Delft. Deze is onder begeleiding van een gids en/of op Open monumentendag te bezichtigen. Soms worden in de schoolvakanties rondleidingen gegeven.^[1]

Het Oude Delft

Het Oude Delft is de oudste gracht en een straat in de stad Delft, in de Nederlandse provincie Zuid-Holland. Hij loopt grofweg in noord-zuidrichting en doorsnijdt het westelijk deel van de binnenstad.

De historische *Delf* (een verouderd woord voor "gracht") werd vermoedelijk omstreeks 1100 gegraven, toen er van de stad Delft nog geen sprake was. Hij diende om het omliggende land te ontwateren. De gracht was een verbreding van een deel van het krekensysteem van de Gantel. Toen aan het einde van de 12e eeuw parallel aan de Delf een tweede gracht werd gegraven ontstonden de namen Oude Delft en Nieuwe Delft. (Die laatste draagt tegenwoordig achtereenvolgens de straatnamen Lange Geer, Koornmarkt, Wijnhaven, Hippolytusbuurt en Voorstraat.)

Zowel aan de noord- als aan de zuidzijde waren de twee grachten verbonden door een kolk – de noordelijke Kolk draagt nog steeds die naam. Het ingesloten land werd bij het graven van de Nieuwe Delft met klei opgehoogd en vormde de basis van de stad. In de Gouden Eeuw was dit hoger gelegen land in de drassige binnenstad een populaire woonplaats voor vermogende kooplieden. Aan het Oude Delft bevinden zich dan ook veel herenhuizen, die vaak de status van rijksmonument hebben^[1].

Omstreeks 1300 kreeg Delft, als deel van zijn verdedigingswerken, voor het eerst een buitengracht. De hedendaagse opvolger van die buitengracht vormt tegenwoordig samen met het buitensteedse deel van de oorspronkelijke *Delf* de (Delftse) Schie.

De **Maria van Jessekerk** is een neogotische rooms-katholieke parochiekerk in de stad Delft, in de Nederlandse provincie Zuid-Holland. De kerk is gebouwd in de periode 1875 - 1882 en ontworpen door Evert Margry, leerling van P.J.H. Cuypers. Oorspronkelijk was deze kerk gewijd aan Sint Jozef, maar sinds 1971 aan Maria van Jesse. De kerk maakt thans deel uit van de Sint Ursulaparochie waaronder alle katholieke parochiekerken in Delft vallen. De kerk is in de vorm van een kruis gebouwd.

De kerk was de eerste katholieke kerk die weer in het centrum van de stad gevestigd werd na de Reformatie. De Oude Jan en de Nieuwe Kerk waren voor de Reformatie katholiek, maar daarna hervormd. De twee torens van de Maria van Jessekerk verwijzen naar de twee voormalige katholieke kerken; qua model verwijzen ze naar de torens van de Oude Kerk en de Nieuwe Kerk.

De **Beestenmarkt** is een 60 bij 50 meter groot plein in de stad Delft, in de Nederlandse provincie Zuid-Holland. Het plein ontstond door de sloop van het Minderbroederklooster. Van 1595 tot en met 1972 was het plein de plaats voor de Delftse veemarkten, waar boeren uit het Westland hun vee toonden. Daarna werd het plein 21 jaar lang gebruikt als parkeerruimte, totdat in de jaren 90 de parkeerplaatsen verdwenen

en er een nieuw uitgaanscentrum ontstond.

Vooraf 's zomers is de Beestenmarkt een belangrijk uitgaanscentrum, het plein wordt anno 2018 omgeven door elf horecabedrijven. Op het plein staan 24 platanen van circa zestig jaar oud die schaduw bieden bij zomers weer. Van 2001 tot en met 2014 werd het plein jaarlijks (met uitzondering van 2003) gebruikt voor een schaatsbaan.

Midden op het plein staat de "Stier", een aardewerken kunstwerk van kunstenaar Rob Brandt.

De **Voldersgracht** is een van de oudste grachten in de stad Delft, in de Nederlandse provincie Zuid-Holland. Hij dateert minstens van 1348. De Voldersgracht heeft als bijzonderheid dat het een *halve gracht* is met een straat aan één kant en huizen aan het water aan de andere.

De Voldersgracht loopt parallel aan de noordzijde van de Markt, tussen de Cameretten en het Vrouwjuttenland.

Hij dankt zijn naam aan de lakenvolders die er in de middeleeuwen hun beroep uitoefenden. Ze gebruikten de gracht om hun afvalstoffen in weg te spoelen: een mengsel van urine, vollersaarde en vuil uit de gevolve lakens.

Het **standbeeld van Hugo de Groot** is geplaatst ter herinnering aan de in Delft geboren rechtsgeleerde en remonstrants leider Hugo Grotius (Hugo de Groot). Het van 1886 daterende standbeeld is vervaardigd in opdracht van een landelijk comité, dat hiervoor een prijsvraag had uitgeschreven. Het uit zeventien inzendingen gekozen ontwerp is van de Haarlemse beeldhouwer F.L. Stracké jr. Het bronzen beeld is gegoten in de fabriek Van Merkelbach van Enkhuizen & Co. in Breda en is geplaatst op een hoge piëdestal die is gehouwen in Berlijn bij de steenhouwerij Kessel & Röhl. Het standbeeld staat midden op de Markt en is met het gezicht gericht op het stadhuis en met de rug naar de Nieuwe Kerk. Het standbeeld maakt deel uit van het beschermde stadsgezicht van Delft en is een rijksmonument.^[1]

De Groot schreef Latijnse tragedies en gedichten, theologische verhandelingen en Nederlandse gedichten. Zijn belangrijkste werken liggen op historisch en juridisch gebied. Zijn beroemdste werk is *De iure belli ac pacis* (*Over het recht van oorlog en vrede*) uit 1625. Het vormt de basis voor het moderne volkenrecht. Hij is ook bekend vanwege zijn pleidooi voor de vrije toegang tot de zee (en de vrijhandel) het *Mare Liberum* (1609), eerst in 1864 teruggevonden en gepubliceerd. Hedendaagse rechtsgeschiedkundigen beschouwen hem als een van de grootste juristen ooit. Grotius heeft een immense invloed op het internationaal publiekrecht uitgeoefend, zijn ideeën met betrekking tot de zeevaart bijvoorbeeld domineren het grootste deel van het hedendaags zeerecht. Grotius kan ingedeeld worden in de school van de humanisten.^[1] Algemeen wordt aanvaard dat Grotius het Vernunftrecht bepleitte, maar dit is een misvatting, daar zijn recht nog niet autonoom is en het niet los staat van God. Hij was de eerste die de stap naar een autonoom natuurrecht zette, het *ius naturale* is volgens Grotius zelfs geldig indien God niet bestond. Hij mag dus worden beschouwd als een voorloper van de grote natuurrechtdenkers.

Nieuwe Kerk in de stad Delft, in de Nederlandse provincie Zuid-Holland, is een kerkgebouw aan de Markt in het centrum van de stad. De toren is met 108,75 meter na de Domtoren in Utrecht de hoogste kerktoren van Nederland. De kerk is verder bekend vanwege het Praalgraf van Willem van Oranje. Onder het praalgraf bevindt zich de grafkelder van Oranje-Nassau, de grafkelder van het Koninklijk Huis.

Met uitzondering van zondag is het kerkgebouw de hele week te bezichtigen en kan ook de toren worden beklommen. Het kerkgebouw zelf wordt nog elke zondag tweemaal gebruikt voor diensten van de Delftse PKN-gemeente.

De thans protestantse kerk was voor de Reformatie toegewijd aan de heilige Ursula van Keulen en stond ook bekend als **Sint-Ursulakerk**.

